

Жири за доделу 53. Годишње награде УМУС-а за 2022.годину у саставу: Љубиша Јовановић, председник, Петар Ивановић, Снежана Николајевић Владимир Милошевић и Наташа Јовић Тривић, размотрио је све предлоге и одлучио се да:

* Награда за животно дело припадне Клавирском дуу Снежана Николајевић- Весна Кршић, где се од расправе и одлучивања изузела С. Николајевић.

Постојање једног камерног дуа који траје дуже од пет деценија представља велики подвиг у било којој средини. Управо такав континуитет Клавирског дуа Николајевић - Кршић препоручио је ове две уметнице за Награду за животно дело.

Весна Кршић, музички теоретичар и пијаниста и Снежана Николајевић, музиколог и пијаниста, музицирају у клавирском дуу врло дуго: њихова континуирана каријера тече од њиховог првог целовечерњег реситала који су одржале у Дому омладине у Београду, 1969. Негују истим интензитетом концертирање на два клавира и на једном клавиру четвороручно. На импозантном репертоару дуа налазе се дела у широком временском и стилском распону - од раног барока до савремених аутора – што се може видети у листи репертоара. На својим многобројним концертима откривају нова дела за овај ансамбл – од којих су многа њима посвећена - и уводе нове форме презентације и контакта са аудиторијумом. Урадиле су низ редакција композиција за клавирски дуо, одржале многе семинаре о литератури за клавирски дуо и њеној интерпретацији и написале низ текстова о делима за клавирски дуо и специфичностима интерпретације клавирског дуа. Прошле године, у издању ФМУ, штампана је збирка *Српски композитори за клавир четвороручно*, за коју су избор и редакцију урадиле Снежана Николајевић и Весна Кршић.

Можда најживљи и најтачнији опис рада клавирског дуа Николајевић - Кршић дала је у свом предлогу музиколошкиња Бранка Радовић:

“Свирање у дуу ове две уметнице схватају онако како се то у свету одавно чини – као део личне музичке едукације, делатности без које нема комплетног музичара, као идеалан spoj њихових теоријских и музиколошких опредељења и љубави према извођењу камерне музике.

Репертоар дуа Николајевић – Кршић садржи такорећи све што је за овакав ансамбл написано, па сам као музиколог много научила слушајући их. За многа дела нисам уопште знала и вероватно не бих ни сазнала да их нисам слушала на њиховим програмима. Најдрагоценији је онај део који је оплодио српску музику, а то су дела наших композитора. Многа су писана за њих. И још ми је драже што то нису била само дела композитора тзв. естаблишмента. Напротив, оне су бирале – или добијале – композиције њима посвећене, за њих писане, које су биле и од аутора које ми до тада нисмо сматрали као важне сегменте, темеље српске музике. Међутим, они су то кроз овај ансамбл постали. Па зар има нешто веће!...Нешто старинско, нешто искрено, једноставно и људски топло зрачи из њихових личности, из музике коју изводе, из порука које шаљу публици. И то публика увек са љубављу прима.”

Бранка Радовић, предлог за Награду УМУС-а за животно дело

*Присутни (Љ. Јовановић, В. Милошевић, П. Ивановић, С. Николајевић а електронски Н. Ј.Тривић) су размотрили све предлоге и одлучили да се :

* Награда за најбољи концерт у 2022. години подели и додели равноправно ДИВНИ ЉУБОЈЕВИЋ, диригенткињи и интерпретаторки духовне музике, за „Песму херувима“ у Коларчевој задужбини 24.11.2022.г. и 30 година стваралаштва и пијанисти УКИЈУ ОВАСКАИНЕНУ за концерт за клавир бр.3, Ивана Јевтића,13 гудача@Профундис, диригент С.Сретенковић, 29.10.2022.г. у Коларчевој задужбини.

У времену у коме се све мање пажње у друштву поклања уметничкој музици жири је пажљиво размотрио могућности да својим одлукама допринесе широј друштвеној афирмацији својих чланова/уметника. Двоје уметника се издвојило својим разнородним активностима: Дивна Љубојевић, на пољу духовне музике, која представља једног од корифеја неговања традиционалног појања на сасвим својствен, оригинални начин и Вук Оваскаинен, пијаниста, незаменљиви сарадник великог броја врхунских музичких уметника у Србији и иностранству, али и неко ко све време брижљиво негује свој пијанизам, наступајући солистички са најзначајнијим делима за свој инструмент.

Са великим задовољством жири је једногласно одлучио да равноправно додели Годишњу награду за најбољи концерт Дивни Љубојевић и Укију Оваскаинену, са дубоким уверењем да ће оба уметника својим високим квалитетима допринети угледу нашег удружења у најширем смислу.

Дивна Љубојевић се дириговањем бави од 1988. године, најпре у певачком друштву „Мокрањац“ са којим је имала концерте у земљи и иностранству. Дириговала је и здруженим београдским хоровима (око 800 певача) приликом прве Васкршње Литургије под куполом Храма Светог Саве на Врачару. Током 1989—1991. године диригује „Првим београдским певачким друштвом“, као најмлађи диригент у историји најстаријег певачког друштва. Са овим ансамблом остварила је значајне концерте у земљи и иностранству. Хор и студио за духовну музику "Мелоди" оснива 1991. са благословом игуманије манастира Ваведење у Београду, мати Агније (Дмитровић). Године 1997., по благослову епископа западноевропског Луке основала је хор при цркви Св. Саве у Паризу, са којим је осим недељних и празничних Литургија имала и концерте у Бриселу, Сенлису и Паризу. У неколико наврата држала је семинаре црквеног и хорског појања у иностранству. Одржала је више солистичких концерата у иностранству уз пратњу студијског ансамбла Хора и студија за духовну музику „Мелоди“ из Београда Заједно са другим уметницима члан је музичког састава Ступови који је основан 2003. године у оквиру акције „Обновимо себе - подигнимо Ступове“, која је укључила издавање музичког диска „Крст на врху Србије - Како је дивно, Господе, кад храм васкрсава“ и одржавање бројних донаторских концерата за обнову манастира Ђурђеви Ступови код Раса од којих је најпознатији био онај одржан у Центру Сава у Београду, на Васкрс 2003. године.

Бавила се и педагошким радом (солфеђо, хор). Године 1988. године предавала је певање и хор на Academie M.usicale d'Eté у Амиду (Француска).

Дискографски опус Дивне Љубојевић обухвата 14 домаћих и 15 страних издања у Француској, САД, Украјини и Белорусији. Остварила је више стотина наступа широм света.

Уки Оваскаинен је лауреат, добитник специјалне награде „Contemporanea” и награде публике “Premio Jaen” у Шпанији. Студирао је на Музичкој академији, „Сибелијус “ у Хелсинкију, на Краљевском данском конзерваторијуму у Копенхагену у класи проф. Хозеа Рибере и на солистичком одсеку Високе школе за музику и сценске уметности у ХанOVERу у класи проф. Матија Раекалија. Поред тога, радио је са истакнутим уметницима и педагозима као што су Пнина Салцман, Андраш Шиф, Емануел Красовски, Чарлс Розен, Јали Вагман и Фу Цонг.

Наступа као солиста и камерни музичар у Србији и широм Европе, између осталог на фестивалима као што су : „Ликови пијанизма“ у Театру, „Маријински“, „Hagen Open“, Међународни фестивал музике у Бургосу, „Дијабели лето“ у Мацеу, „Концерти у дворцу Вајлбург“, „Златни дани Копенхагена“, „Међународна недеља пијанизма“ у Еспоу.

Извео је на Краљевском данском конзерваторијуму у Копенхагену јединствену серију од 8 реситала са различитим програмом у току само 11 дана.

Свирао је између осталог као солиста са симфонијским оркестром Маријинског театра у Санкт Петербургу и симфонијским оркестрима Сјеланда и Олборга, наступао у сали „Konzerthaus“ у Бечу, на концертима камерне музике Бечког камерног оркестра, радио као корепетитор Опере „Фабер“ у Португалу, свирао клавирске деонице на концертима професионалних оркестара у Данској и Србији, радио са професионалним хоровима. Са чувеним финским хором „Тапиола“ (као члан и пијаниста) наступао је на преко 200 концерата, на четири континента. Активан је као уметнички организатор турнеје камерне музике у Данској која носи његово име. Такође, снимио је улогу корепетитора балета „Киров“ у филму Рејфа Фајнса „Бела врана“.

Ангажован је као официјелни клавирски сарадник на Међународном такмичењу Музичке омладине у Београду. Своје педагошко деловање проширује радом са ансамблима са и без клавира, као и са гудачким оркестром у оквиру организације „ArtLink“. Ангажован је у настави на Факултету музичке уметности у Београду као самостални уметнички сарадник на катедри за гудачке инструменте.

Поред тога он редовно наступа са еминентним српским и иностраним инструменталистима, дувачима и певачима.

* Присутни (В. Милошевић, П. Ивановић, С. Николајевић а електронски Н. Ј.Тривић) а без Љ. Јовановића, који се изузео од расправе и гласања, су размотрили све предлоге и одлучили да се:

* Награда за најбољег младог уметника у 2022. години додели СТЕВАНУ ЈОВАНОВИЋУ, контрабасисти за концерт на отварању фестивала Басоманија који се одржао 31. пут, 15.12 2022.године у сали Београдске филхармоније уз клавирску сарадњу Бојане Димковић.

Стеван Јовановић (1994), припада сјајној генерацији младих уметника - гудача у Србији, који дају нови замах музичкој уметности у нашој средини, али и ван граница Србије.

Школовао се у класи Саше Куленовића у школи Лисински, Београд, да би студије наставио на МДВ у Бечу (Јозеф Нидерхамер) и Љубљани - Академија за гласбо (Зоран Марковић). Разумевајући свој инструмент пре свега као део камерне и оркестарске музике стицао је велико искуство у домаћим (Камерата Србика, Музикон) и иностраним ансамблима, што му је омогућило наступе са највећим диригентима данашњице (Мехта, Бичков, Ешенбах, Расел Дејвис) као и низом највећих солиста (Хампсон, Терфел, Тоњети, али и Станчул, Трпчески, Миленковић). Наступао је у неким од највећих дворана широм света: "Wiener Musikverein", "Konzerthaus Wien", "Carnegie Hall", "Cankarjev Dom", Задужбина Илије М. Коларца, Сала Београдске филхармоније, Сава Центар.

Као камерни музичар свирао је у разнородним ансамблима, од квинтета контрабаса до jazz бендова. Наступао је и са најистакнутијим српским уметницима своје генерације попут Вука Оваскаинена и Немање Адамовића.

Од солистичких наступа посебно се издвајају концерти у оквиру фестивала БУНТ 6.0 и 31. Басоманије, одржаног децембра 2022. године:

“Овог пута Стеван Јовановић се публици представио романтичарским репертоаром који је чинила Елегија опус 24 Габриела Фореа, Романса број 2 у Ф-дуру опус 50 Лудвига ван Бетовена и Арпеђоне соната Франца Шуберта. Било је право освежење слушати ове композиције у аранжману за контрабас и клавир, а изведене су зналачки и уверљиво. Чланови два су демонстрирали велико међусобно разумевање музицирајући изузетно синхронизовано, али и остављајући простора сваком понаособ да дође до изражаја тамо где је то било потребно.”

Исидора Бован, “Арс сонора” Радио Београд 2, 19.децембар 2022.

Стеван Јовановић је стални члан оркестра Словеначке филхармоније у Љубљани.

* Посебна награда једногласно је додељена др **ЈАСМИНИ ЈАНКОВИЋ, пијанисткињи**, за комплетно музичко-истраживачки опус у њеном континуираном уметничком раду током претходних деценија у коме је последњи пројекат /концерт „ Сећање на Рикарда Шварца“ у Легату Славенски.

Проф. др Јасмина Јанковић магистрирала је клавир на два факултета, на ФМУ у Београду у класи проф. Арба Валдме и на Конзерваторијуму *Чајковски* у Москви, у класи проф. Дмитрија Башкирова, а докторирала на Филолошком факултету у Београду на катедри за русистику са тезом *Руска пијанистичка школа: историја и традиција* и стекла звање доктор књижевних наука. Као стипендиста Француске владе, усавршавала се у Паризу на Високом националном конзерваторијуму за музику (CNSMP) и на универзитету *Сорбонана* одсеку за музикологију. Одржала је до сада више стотина концерата, од тога 40 реситала у Паризу (од којих у седишту УНЕСКО-а 1996. и 2000) и у Израелу 2012. Од 1998. има звање истакнутог уметника и редовни је професор на Академији лепих уметности у Београду.

Уз широк репертоар који је Јасмина Јанковић неговала, њене велике заслуге за српску музику огледају се у интензивном истраживању српске музичке баштине, којим се бави већ пуне две деценије. На том плану издвајају се тематски концерти *Српска музика у грађанском друштву*, *Даме српски композитори*, *Српска духовна музика за глас и клавир*, *Музика у Обреновићевој Србији...* У разним градовима Србије одржала је 10 концерата са предавањима *Уметничка музика и традиција*.

На концерту за Дан Европе (9.мај 2009, Народно позориште), поводом 50 год.од смрти композитора Стевана Христића, извела је његову *Рансодију за клавир и оркестар*.

Са Архивом Србије, сарађује у пројекту *Култура Срба у Дубровнику у XIX в (2013)*, и *Култура Срба у Трсту (2016)*, премијерно изводећи дела Милеве Опујић-Константиновић.

Последњи у низу ових концерата био је 17. новембра 2022. године у Београду, у Легату Јосипа Славенски, под називом Сећање на Рикарда Шварца (1897 -1941), композитора који је страдао у Јасеновцу. На концерту су премијерно изведена дела овог аутора, од којих су нека настала пре сто година, а, уз интерпретације изузетног домета, пијанисткња је одржала и надахнуто предавање. За овај концерт наше Удружење је кандидовало Јасмину Јанковић за Награду града Београда

Јасмина Јанковић је остварила трајне снимке за архив Радио Београда неизведених и заборављених српских композитора од зачетка уметничке музике у Србији до наших савременика: Јосиф Шлезингер, Милош Дозела, Алојз Калауз, Даворин Јенко, Јован Пачу, Исидор Бајић, Стеван Мокрањац, Корнелије Станковић, Петр Крстић, Станислав Бинички, Јосип Славенски, Петар Стојановић, Милоје Милојевић, Властимир Трајковић, Дејан Деспић, Станојло Рајачић, Миховил Логар, Предраг Милошевић, Василије Мокрањац, Љубица Марић, Ивана Стефановић, Исидора Жебељан, Наташа Богојевић...

Своју посвећеност српској музичкој баштини тезаурисала је на једанаест компакт дискова: У част дама романтичне епохе, Женске приче, У средишту мушке душе, Што се боре мисли моје, Композитори српског романтизма, Српска краљевска музика династије Карађорђевић, Тамо далеко, Музика Јосипа Славенског, Српско-јеврејско музичко писмо и Српско-јеврејски композитори Холокауста,

За овај свој сасвим изузетан рад и посвећеност српској музичкој баштини Јасмина Јанковић је добила низ награде и признања.

Љубиша Јовановић, председник Жирија